ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੌਹਨ ਡਿਵੀਆਨਾਥਨ

v.

ਵਿਕਰਮ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2010 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9546)

ਫਰਵਰੀ 26, 2021

[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ ਅਜੇ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1973 – ਸ. 31, 47, 50, 63 –
ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ
ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ
ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦੁਆਰਾ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਪਹਿਲਾਂ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ -
ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ/ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ:
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ - ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਈ
ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ
ਸਕਦੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ
ਅੱਗੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ, ਐਫ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ
ਟੋਟੋ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ
ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ - ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 - ਧਾਰਾ 23 -
ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 - ਜਾਂ 20, ਆਰ 12 - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ
142.

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1973:

ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ - ਸ.31 - ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ.

ਧਾਰਾ 47 – ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ: ਧਾਰਾ 47 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ - ਹੇਠਾਂ ਅਪਵਾਦ - ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ.

ਐਸ.ਐਸ.29, 31 – ਆਯੋਜ: ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਸ-ਪੋਸਟ ਬੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਐਸ.29 ਦਾ ਕੇਸ।

ਧਾਰਾ 31, 63 – ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ "ਜਾਇਦਾਦ" - ਹੋਲਡ: ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ "ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਮਨਾਹੀ; ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ - ਰੱਖੇ ਗਏ: ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਨਾਹੀ - ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1973 -

31, 47, 50, 63.

ਸ਼ਬਦ ◌ਾ◌ਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ - ਅਯੋਗ, ਅਯੋਗ - ਦਾ ਮਤਲਬ - ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ.

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

ਹੋਲਡ: 1.1 ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਐਕਸਚੇਂਜ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1973 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੋਧਣਾ,
ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ
ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ

ਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ। ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼

1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਰਾਹੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਧਾਰਾ 31 ਵਿਦੇਸ਼ੀ-ਗੈਰ-ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ

ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਏ ਦਾ ਹੈ
ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਫੇਰਾ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ
ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਆਰਬੀਆਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਖੁਲਾਸੇ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਆਰਬੀਆਈ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇਜਾਜ਼ਤ, ਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂ
ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਜਿੰਨੀ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ
ਉਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਰਬੀਆਈ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ, ਗਿਰਵੀ, ਲੀਜ਼, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਨਿਪਟਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,
ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਈ. ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
31 ਨੂੰ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਮ ਨੀਤੀ
ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ/ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 47, 50 ਅਤੇ 63 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। [ਪਾਰਸ 13-15] [969-ਈ-ਐਫ; 970-ਬੀ-ਸੀ; 971--; 972--]

ਧਾਰਾ 47, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਚੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟਾਲੇਗਾ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ

ਏ (2) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੈ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸਮਝੌਤਾ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਿਆਦ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਚੀਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਰੰਗ ਲੈਂਦਾ ਹੈ.

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 50 ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63
ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਵਿੱਚ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਮੁਦਰਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ "ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਸਮੇਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (ਪਾਰਸ 16-18) [974--; 975--]

ਧੁਰੰਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2001) 6 534 : 2001 (3) 1129 – ਭਰੋਸੇਯੋਗ 'ਤੇ।

ਆਰ.ਵੀ. ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਵੈਲਿਊਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਸਾਬਕਾ ਪੀ ਪੀਚੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (1965) 2 ਸਾਰੇ ਈਆਰ 836 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਨੂੰ।

ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਨਾਹੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ.

1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ
ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47, 50 ਅਤੇ 63 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਐਕਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਮਨਾਹੀ। ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਮ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ
ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਜਦੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਮਕਸਦ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 20] [977--]
ਮੰਨਲਲ ਖੇਤਾਂ &ਐਮਪੀ; ਓਆਰਐਸ। ਵੀ। ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਖੇਤਾਂ &ਐਮਪੀ; ਓਆਰਐਸ।
(1977) 2 ਐਸਸੀਸੀ 424: 1977 (2) ਐਸਸੀਆਰ 190 - ਭਰੋਸੇ.
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47, 50 ਅਤੇ 63 ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ "ਪਿਛਲੀ" ਆਗਿਆ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕੰਮ ਹੀ ਕੁਇੰਟੈਂਸ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੰਡ
31 ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ "ਪਿਛਲੀ" ਜਾਂ "ਪਹਿਲਾਂ" ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਆਰਬੀਆਈ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ
ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ। ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਲਟ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜ-ਬਾਅਦ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਪਸ਼ਟ ਸਿਰਲੇਖ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ 1973 ਐਕਟ। ਆਮ ਨੀਤੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿ
ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਆਗਿਆ/ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ; 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਕੰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਰਬੀਆਈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ
ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੈੱਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੀ ਚੁਣੌਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਰਜਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਘੱਟ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ. (ਪਾਰਸ 25-27) [982--; 983-]

ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਐਸਕਾਰਟਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1986) 1 264 : 1985 (3) ਬੇਨਤੀ 909
- ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਧਾਰਾ 50 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ
ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ
ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ "ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੧ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ। ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ "ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸਮਾਵੇਸ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਜੋ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ
ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ
ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। [ਪਾਰਸ 29, 30] [983--; 984--
]

ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ਾ

ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਏ
ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 11.03.1977 ਅਤੇ 19.04.1980 ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ
ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ
ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ
15.09.2005 ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਡਾ. 'ਟੀ.ਸੀ.' ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ "ਪਿਛਲੀ" ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਾਂ
ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣਾ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ
ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਲੋੜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਸੀ ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ। [ਪਾਰਸ 35,
36, 38][987--; 988--]

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਇਹ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ
ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ
ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ/ਨਿਰਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਪੂਰਨ
ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਆਮ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਡਾਇਮ ਤਬਦੀਲੀ
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, 1973 ਦਾ ਐਕਟ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣ ਵਾਲੇ
ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਇਕ ਪਾਸੇ। 1984 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 10079 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ
(ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ
ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਜਿਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ 20 ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ
ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦਾ ਨਿਯਮ 12. (ਪਾਰਸ 39, 40] [988--]

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਏਆਈਆਰ 1987 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 93; ਆਰ.
ਸੰਬਾਸਿਵਮ ਬਨਾਮ ਥੰਗਾਵੇਲੂ

ਧਨਾਬਗਯਾਮ 2001-1-ਐਲਡਬਲਯੂ. 161; ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਵਿ.
ਐਨ.ਕੇ. ਵਿਧਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏਆਈਆਰ 1990 ਡੇਲ 42; ਤੁਫਾਨੂ ਚੌਹਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਵੀ. ਐਮ.ਡੀ. ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ
ਅਤੇ ਹੋਰ। (1993) 1 ਗੌ ਐਲਆਰ 306; ਗੀਤਾ ਰੇਨਥੇਥ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ. ਕਲੇਰਜ਼, ਬ੍ਰੋਹੀਅਰ, ਐਲ.ਆਰਜ਼. ਰਾਹੀਂ,
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੈਰਿਲ ਬ੍ਰੋਹੀਅਰ ਗੋਸੇਂਸ ਅਤੇ ਹੋਰ।
(2005) 1 122; ਸ਼ਿਵਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮ ਵੀ. v &
ਆਰ.ਐਸ. (2010) 3 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (ਸਿਵਲ) 525; ਮਧੂ ਸ਼੍ਰੀ ਅੱਕਾਭਾਈ
ਅੰਮਾਨੀ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਸਮੀਕੰਨੂ (2013) 1 ਐਸ 136 - ਓਵਰਰੁਲਡ.

ਰੇਣੂਸਾਗਰ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੰਪਨੀ 1994 ਸੁਪ (1) ਐਸਸੀਸੀ 644: 1993 (3)
ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 22; ਵਿਜੇ
ਕਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ। V. v & .
(2020) 11 ਐਸਸੀਸੀ 1; ਧੁਰੰਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਧੁਰੰਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਵਿ. ਜਿੱਤ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 534: 2001
1129 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਜਾਨਕੀ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਜਾਨਕੀ ਬਾਈ ਬਨਾਮ। ਰਤਨ ਮੇਲੂ ਏਅਰ 1962 ਐਮਪੀ 117
- ਵੱਖਰਾ.

ਜੋਆਕਿਮ ਮਾਸਕਰੇਨਹਾਸਫਿਉਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਜੈਮੀ ਰੇਬੇਲੋ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ.
1986 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 234; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੋਬਾ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ
ਕਿੰਗਸਲੇ, 1996 (ਆਈ) ਸੀਟੀਸੀ 620 - ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ.

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਪਾਂਡੇ (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 552: 2009 (14) ਐਸਸੀਆਰ 528; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਕਰਨਲ
ਐਲ.ਐਸ.ਐਨ. ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (2012) 1 ਐਸਸੀਸੀ 718: 2011 (13)
295; ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਚੂ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧੇਸ਼ਿਆਮ (1971) 1 ਐਸਸੀਸੀ 619; ਵਾਮਨ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ
ਹੋਰ। (1981) 2 ਐਸਸੀਸੀ 362 : 1981 (2) ਐਸਸੀਆਰ 1; ਘੇਰੂਲਾਲ
ਪਰਖ ਬਨਾਮ ਮਹਾਦੇਵਦਾਸ ਮਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ। 1959
781 : 1959 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 406; ਰਤਨ ਚੰਦ ਹੀਰਾ ਚੰਦ
ਅਸਕਰ ਨਵਾਜ਼ (ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ) . 1991 (3) ਐਸਸੀਸੀ 67: 1991 (1) ਐਸਸੀਆਰ 327 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਸਾਹਰੂਵਨ, ਨੇਚੇਅਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਵੀ.ਵੀ.ਐਸ. ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ
ਮਰਾਕੇਅਰ (2001) 1 ਮੈਡ ਐਲਜੇ 188; ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.
ਵੀ. ਹੇਲਮਾ ਰਾਏ ਉਰਫ ਐਮਿਲੀ ਕਾਰਮਲ (2018) 1 ਕੇਐਲਜੇ 525; ਬਿਹਾਰੀਲਾਲ ਮੋਂਦਗੀ ਬਨਾਮ ਬੇਹਰੀਲਾਲ ਮੋਂਦਗੀ
ਵਿ. ਏ.ਪੀ. ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰ 1986 (2) 241 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹਰਬਰਟ ਵਾਗ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਰੇ (1956) 1 ਸੀਐਚ 323
- ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1985] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 909	ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ	ਪੈਰਾ 7
[1993] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 22	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 7
(2020) 11 ਐਸਸੀਸੀ 1	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 7
[1981] 2 SCR 1	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 9
[2001] 3 SCR 1129	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 19
[1977] 2 SCR 190	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 20
[2009] 14 SCR 528	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 21
[2011] 13 SCR 295	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 21
(1971) 1 SCC 619	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 21
[1959] ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 406	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 34
[1991] 1 SCR 327	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 34

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9546 2010.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 01.10.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ
2001 ਦੇ ਆਰਐਫਏ ਨੰਬਰ 1001 ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਦਾ ਈ.

ਸੀ. ਆਰਿਆਮਾ ਸੁੰਦਰਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨਵਕੇਸ਼ ਬੱਤਰਾ, ਸੰਦੀਪ ਨਾਰਾਇਣ,
ਧਨਲਕਸ਼ਮੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ ਨਾਰਾਇਣ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਯਤੀਸ਼ ਮੋਹਨ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਸਾਗਰ, ਈ ਸੀ ਵਿਦਿਆ ਸਾਗਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.

ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਮੁੱਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 19731 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਸਮਝਦਾਰੀ ਲਈ,
ਲੈਣ-ਦੇਣ (ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚੋਂ) ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਸ਼੍ਰੀ ਚਾਰਲਸ ਰਾਇਟ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਇਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਵਿਕਰਮ ਮਲਹੋਤਰਾ) ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

1 ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "1973 ਐਕਟ"

1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ[2]. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਸ਼ਾ ਜੌਹਨ ਡਿਵੀਆਨਾਥਨ) ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ ਦੀ ਪਤਨੀ) ਦੇ ਪਤੀ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

05.04.1976 ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟ੍ਰਾਈਟ੍ਰਲ ਡੀਡ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਰਹੂਮ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਇਟ ਨੇ 12,306 ਵਰਗ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ

1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 11.03.1977 ਦੇ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਪੈਰ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਨੰਬਰ 1 19.04.1980 ਨੂੰ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰੈਟ ਨੇ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਈਟ ਦੁਆਰਾ 09.01.1982 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਈਟ ਨੇ 03.06.1982 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਈਟ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ (ਪੂਰਵਗਾਮੀ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣਾ 04.12.1982 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4) ਦੀ ਸ਼ੇਕਤੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸ਼ੇਕਤੀ

26.01.1983 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਟਰ ਜੇ ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਰਸਮੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰਪੀ ਡੇਵਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ

02.04.1983 ਨੂੰ ਇਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਮਗਰਥ ਰੋਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੰਬਰ 12 (ਪੁਰਾਣੀ ਨੰਬਰ 10ਏ), ਮਗਰਥ ਰੋਡ ਨੂੰ 35,470 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਉਕਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ) 09.04.1983. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਈਟ ਨੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 10328 ਹੋਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ

1983 ਵਿੱਚ, 30.07.1983 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਟਰ ਜੇ. ਫਿਲਿਪ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 26.01.1983 ਦੀ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 09.04.1983 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ

ਨੰਬਰ 4) - 35,470 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਇਟ ਦੀ ਮੌਤ 08.01.1984 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਗਰਿਡ ਐਲ. ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 10079 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

[2] ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਆਰਬੀਆਈ"

10.02.1984 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਵਿਕਰਮ ਮਲਹੋਤਰਾ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ 12,306 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਅਤੇ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 12 (ਪੁਰਾਣਾ ਨੰਬਰ 10ਏ) ਹੈ।
ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਥਾਈ
ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਾ ਮੁਨਾਫਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ)

ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4) ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1984 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 10155 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

ਇੰਗਰਿਡ ਐਲ ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਕਲਾਈਵ ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਇਟ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ 35,470 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੰਬਰ 12 (ਪੁਰਾਣੀ ਨੰਬਰ 10) ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ। ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਯੋ, ਬੰਗਲੌਰ 3.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਇਟ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਗਰਿਡ ਐਲ. ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ ਦੁਆਰਾ 1983 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 10328 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 11 ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ:

"1) ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਤਾਰੀਖ
26.1.83 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਤਾਰੀਖ
26.1.83 ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 26.1.1983 ਦੇ ਕਥਿਤ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ - 2 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਧੋਖੇ ਨਾਲ
ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 9.4.1983 ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼
ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਉਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ
ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਹੋਲਡਰ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। 9.4.1983?

---

[3] ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ"

7) ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ?

ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ?

ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?

ਕਿਹੜਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਹੁਕਮ?"

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31.08.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ) ਦੁਆਰਾ 1984 ਦੇ ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 10079 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ 9 ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

"1. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਫਲੋਰੈਂਸ ਐਲ. ਰਾਈਟ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਨ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿਓ?

2. ਕੀ ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲੋਰੈਂਸ ਐਲ. ਰਾਈਟ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 04.12.1982 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ?
ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ?
3. ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 11.03.1977 ਅਤੇ ਪੂਰਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ
ਮਿਤੀ 19.04.1980 ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1973 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?

4. ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1973 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ?

ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲੋਰੈਂਸ ਐਲ ਰਾਇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਟਰ ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਸਲੀ?
ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਮੇਸਨੇ ਐਚ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ 200/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮੁਨਾਫਾ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?

ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਹੁਕਮ?"

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31.08.2001 ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਖੁਸ਼ ੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ
ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

5. ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ
(ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ), ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10 ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ:

"1) ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ
ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ
9.4.83?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫਲੋਰੈਂਸ ਐਲ ਰਾਈਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੀਟਰ ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 26.1.83 ਦੇ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ?

ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ
ਡੀ.ਟੀ. 26.1.1983 ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - 1 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫਲੋਰੈਂਸ ਰਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ?

ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੈ?

ਕੀ ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹੈ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

ਕਿਹੜਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਹੁਕਮ?"

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31.08.2001 ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ:

"ਆਰਡਰ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 9.1.84 ਤੋਂ 1990 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 12 ਸੀਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ.

ਉਸ ੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਤਿਆਰ ਕਰੋ।

ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।
2001 ਦੇ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1001 ਨੂੰ 1984 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 10079 ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 2001 ਦਾ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1001. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀਮਤ ਮੁੱਦਾ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਹੈ
ਮਿਤੀ 11.03.1977 ਅਤੇ 19.04.1980 ਦੇ ਪੂਰਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ 12,306 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਕੱਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ
ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।[4], ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ
ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਘਾਟ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਅਤੇ
ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 01.10.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 11.03.1977 ਅਤੇ 19.04.1980 ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

---

[4] ਏਆਈਆਰ 1987 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 93

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ
ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ 1973 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਤਹਿਤ ਵੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ
v. ਐਸਕਾਰਟਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ।[5]. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਰੇਣੂਸਾਗਰ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।[6]ਵਿਜੇ ਕਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਾਈਸਮੀਅਨ ਕੈਵੀ ਈ ਸਿਸਟੇਮੀ ਐਸਆਰਐਲ ਅਤੇ ਹੋਰ.[7]. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹਨ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸੀ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦਾ ਸਹੀ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰ.
ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਬਾਸਿਵਮ ਬਨਾਮ ਥੰਗਾਵੇਲੂ ਧਨਬਾਗਯਮ 8 ਵੀ ਇਸੇ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ ੩੧ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ
v. ਐਨ.ਕੇ. ਵਿਧਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।[9]ਤੁਫਾਨੂ ਚੌਹਾਨ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵੀ.ਐਮ.ਡੀ. ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.[10], ਗੀਤਾ ਰੇਨਥੇਥ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ. ਕਲੇਅਰ ਬ੍ਰੋਹੀਅਰ, ਐਲ.ਆਰ. ਰਾਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੈਰਿਲ ਬ੍ਰੋਹੀਅਰ ਗੋਸੇਨਸ ਅਤੇ ਹੋਰ।[11]ਸ਼ਿਵਪ੍ਰਗਾਸਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਪ੍ਰਗਾਸਮ ਵੀ. ਐਲਨਗੋਵਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ.[12] ਅਤੇ ਮਧੂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਬਾਈ ਅੰਮਾਨੀ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਵੀ. ਸਮੀਕੰਨੂ 13)। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ

1
973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀਆਂ ਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰੇਗਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਜੋ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ
ਨੰਬਰ 12 (ਪੁਰਾਣਾ ਨੰਬਰ 10ਏ), ਮਗਰਥ ਰੋਡ, ਜੋ ਕਿ 35,470 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੁਰਵਗਾਮੀ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

---

[5] (1986)1 264
[6] 1994 (1) 644
[7] (2020) 11 ਐਸਸੀਸੀ 1
[8] 2001 – 1 – ਐਲ.ਡਬਲਯੂ. 161
[9] ਏਆਈਆਰ 1990 ਡੇਲ 42 (26 ਲਈ)
[10] (1993) 1 ਗੌ ਐਲਆਰ 306 (ਪੈਰਾ 5 ਅਤੇ 6)
[11] (2005) 1 ਐਮਪੀ ਐਲਜੇ 122 (ਪੈਰਾ 12 ਤੋਂ 16)
[12] (2010) 3 (ਸਿਵਲ) 525 (ਪੈਰਾ 15 ਅਤੇ 16) : 2010 ਆਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 4245
[13] (2013) 1 ਐਲਡਬਲਯੂ 136 (ਪੈਰਾ 16) : 2012 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 2769

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 07.04.2005 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ 15.09.2005 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਜਿਸ ਨੇ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਡਾ. ਥਾਮਸ ਚਾਂਡੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੈ.

ਪ੍ਰਤੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਬੇਨਤੀ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਇੱਕ ਹੈ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ; ਅਤੇ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਲੈਣਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ

ਧਾਰਾ 31 ਜਾਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਭਾਵੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ

ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 31 ਤਹਿਤ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ

ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਰਬੀਆਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਐਕਟ, 187214 ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਏਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ

ਵਾਮਨ ਰਾਓ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ।[15], ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 1987 ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਵੇ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ।

ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਨਵਕੇਸ਼ ਬੱਤਰਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਏ. ਸੁੰਦਰਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

---

[14] ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ"

[15] (1981) 2 ਐਸਸੀਸੀ 362 (ਪੈਰਾ 36 ਤੋਂ 40)

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਫ.ਐਲ. ਰਾਈਟ ਕਿਸ ਦੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਇੱਕ ਭਾਰਤ। ਉਸਨੇ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ (35,470 ਵਰਗ ਫੁੱਟ) ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ
ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ) ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਿੱਸਾ
ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ (12,306 ਵਰਗ ਫੁੱਟ) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।
ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ
ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਾਂ ਨੂੰ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਬੀਆਈ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ।
ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
12,306 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ
ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।
1973 ਦਾ ਐਕਟ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ
(ਪੂਰਵਗਾਮੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ 09.04.1983 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ
35,470 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੀਏ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 1973 ਦਾ ਐਕਟ ਕਿਸ
ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਮੁਦਰਾ ਦੇ
ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸੋਧਣਾ
ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।
ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ
ਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਕਾਸ। ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ
ਕਰਦਿਆਂ, ਤਤਕਾਲੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਈ.ਬੀ. ਚਵਾਨ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ/ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿਓ
ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਪੂੰਜੀ ਵਾਪਸੀ ਰਾਹੀਂ ਪੂੰਜੀ
ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਖਾਸ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ
ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਉਦਯੋਗ ਦੀਆਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ, ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ - ਗੈਰ-ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

(1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ (ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਸਨੀਕ ਹਿੱਤ ਚਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਰੱਖੇਗਾ ਜਾਂ ਰੱਖੇਗਾ
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਗਿਰਵੀ, ਲੀਜ਼, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਨਿਪਟਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ:

ਬੁਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਮਿਆਦ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ,
ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ, ਗਿਰਵੀ, ਲੀਜ਼, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਨਿਪਟਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ, ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ
ਭਾਰਤ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜੋ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਨੱਥੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ
ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ:- 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਈ ਗਈ ਮਿਆਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ
ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਮੌਜੂਦ ਸੀ
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ
ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ। ਇਕੋ ਇਕ
ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਵਾਦ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ
ਸਾਲ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਫੇਰਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀਆਂ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਕਰਦਿਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਆਰਬੀਆਈ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ
ਅਰਜ਼ੀ, ਆਰਬੀਆਈ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ-
ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਡਿਫਾਲਟ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣਾ
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਏ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਬੀਆਈ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ, ਗਿਰਵੀ, ਲੀਜ਼, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਨਿਪਟਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਆਰਬੀਆਈ ਤੋਂ ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ
ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ, ਪਰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 31 ਦਾ ਮਤਲਬ
ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਆਮ ਨੀਤੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ / ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 47, 50 ਅਤੇ 63। ਇੱਥੇ, ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 47, 50 ਅਤੇ 63 ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:

(1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਚਣਾ ਜਾਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ।

(2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ।
ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਿਆਦ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ
ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(3) ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ (ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਲਈ
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ
ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹੋਵੇ,
ਪਰ-

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ;

ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ
ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ, ਚਾਹੇ
ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ।

***

50. ਜੁਰਮਾਨਾ- ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ (ਧਾਰਾ 13, ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਸੀਐਲ (ਏ) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਜ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ
ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)
ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਫਸਰ)।

***

63. ਕਰੰਸੀ, ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਆਦਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ- ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਧਾਰਾ 51 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੇ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਦਰਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਹੋਲਡਿੰਗ, ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ

ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਭਾਰਤ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ- ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ;

ਭਾਰਤੀ ਮੁਦਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

() ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 47 ਵੱਲ ਮੁੜਦਿਆਂ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਚੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚੇਗਾ।

1973 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ

ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇਹ ੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ

ਪ੍ਰਬੰਧ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੰਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਜਾਂ ਆਰਬੀਆਈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇਗਾ - ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਚੀਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈਣ ਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ

ਭਾਵ, ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਰੰਗ ਲੈਂਦਾ ਹੈ. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ,

1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ ५० ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਦੰਰਾ ਕਰੇਗਾ।

ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1973 ਦਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਹੈ
ਦੰਡਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਪਰ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਰਗੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
1973 ਦਾ ਐਕਟ, ਮੁਦਰਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ
ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ "ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲਈ,
ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,
ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, "ਅਯੋਗ" ਅਤੇ "ਅਯੋਗ" ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਧੁਰੰਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ।[16], ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਦੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

v. ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਵੈਲਿਊਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਸਾਬਕਾ ਪੀ ਪੀਚੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ[17] ਅਤੇ ਡੀ ਸਮਿਥ, ਵੁਲਫ ਅਤੇ ਜੋਵੈਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਕਲਾਈਵ ਲੁਈਸ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"19. ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਆਰ.ਵੀ. ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਵੈਲਿਊਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਸਾਬਕਾ ਪੀ ਪੀਚੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ। ਲਿਮਟਿਡ [(1965) 2 ਸਾਰੇ 836 : (1966) 1 380 : (1965) 3 426 ()] ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ,
ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ, ਐਮ.ਆਰ. ਨੇ ਪੰਨਾ 841 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ:

"ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਕ ਕਿਸਮ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਯੋਗਤਾ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੈ. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਯੋਗਤਾ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਅਯੋਗ. ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਕਦੇ ਵੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

---

[16] (2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 534

[17] (1965) 2 ਸਾਰੇ ਈਆਰ 836

- ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ - ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ. ਇਹ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਡੀ ਸਮਿਥ, ਵੂਲਫ ਅਤੇ ਜੋਵੈਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਰਿਵਿਊ ਆਫ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਿਵ ਐਕਸ਼ਨ, 5 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ, ਪੈਰਾ 5-044 ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ
ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕੰਮਾਂ (ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼) ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੇਹੱਦ ਗੁੰਝਲਦਾਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾਤਮਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਇਸ ਅਧਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਮ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਅਤਿ ਅੰਤਰ ਹੈ
ਬਾਹਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਜਾਂ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ . ਜੇ ਇਹ ਅੰਤਰ-ਵਿਰਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਸ਼ਕ, ਜਾਇਜ਼ ਸੀ. ਜੇ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਭਾਵ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ।
ਕਲਾਈਵ ਲੁਈਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਰੈਮੇਡੀਜ਼ ਇਨ ਪਬਲਿਕ ਲਾਅ ਵਿਖੇ ਪੰਨਾ 131 ਨੇ "ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਯੋਗ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ:

"ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਚੁਣੌਤੀ ਰਾਹੀਂ। ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਅਯੋਗਤਾ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਯੋਗਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਮਕਸਦ ਜੋ ਅਯੋਗਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ
ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਬਣੋ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣਗਿਣਤ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ। "ਅਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਈ ਪਹਿਲੂ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਿਸਮ
ਅਯੋਗ ਕੰਮ, ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਫਰਮਾਨ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਯੋਗ ਕੰਮ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਚੰਗਾ ਹੈ

ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਣ-ਦੇਣ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਯੋਗ ਕਾਰਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਸੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹੈ
ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਯੋਗ ਕਾਰਜ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਹੈ
ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ, ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ
ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.
ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਟਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਨਾਹੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ. ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47, 50 ਅਤੇ 63, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇਹ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਨਾਲਾਲ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਾਂ ਬਨਾਮ ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।[18]. ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਮ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਏਗਾ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਜਦੋਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਚੀਜ਼, ਜੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਤੋਂ 22 ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:

18. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ

[18] (1977) 2 424

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 629 (ਏ) ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ

ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੀ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ.

19. ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। (ਦੇਖੋ ਮੇਲਿਸ ਬਨਾਮ ਸ਼ਰਲੀ ਐਲ.ਬੀ. [(1885) 16 446 : 55 143 : 2 360]) ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ

ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਨਾਹੀ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੇਵਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹੜੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਜਾਂ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਅਤੇ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ: ਜੇ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਧਿਰਾਂ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ. (ਦੇਖੋ ਸੇਂਟ ਜੌਹਨ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਜੋਸਫ

ਰੈਂਕ [(1957) 1 267].) (ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਦੇਖੋ, ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਭਾਗ 8, ਪੰਨਾ 141.)

ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰੱਦ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੈਕਸਿਮ ਇੱਕ ਪੈਕਟਿਸ ਪ੍ਰਿਵਾਟੋਰਮ ਪਬਲਿਕੋ ਜ਼ੁਰੀ ਨਾਨ ਡੇਰੋਗਾਟੂਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸਮਝੌਤੇ ਆਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ

ਕਾਨੂੰਨ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ
ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ. (ਦੇਖੋ ਮੇਲਿਸ ਬਨਾਮ ਸ਼ਰਲੀ ਐਲ.ਬੀ.) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਹੈ. ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਐਕਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ
ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ।
ਜੁਰਮਾਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:

(1) ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ; (2) ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਕੁਝ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।
ਜੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ.

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। v. ਏ.ਕੇ. ਪਾਂਡੇ 19, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿਓ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਨਾਹੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਲ ਐਲ.ਐਸ.ਐਨ. ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.[20], ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜੋ

---

[19] (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 552 (ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15)

[20] (2012) 1 ਐਸਸੀਸੀ 718 (ਪੈਰਾ 16 ਤੋਂ 19 ਅਤੇ 21)

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੌਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਲਾਚੂ ਮੱਲੂ ਬੁਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਧੇ ਸ਼ਿਆਮ [21] ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ, ਜੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਕੋਲ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਜੋ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਲਟ "ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ" ਸ਼ਬਦ "ਪਿਛਲਾ" ਜਾਂ "ਪਹਿਲਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ। ਪੈਰਾ 63 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅੰਤਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 31 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਰਬੀਆਈ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਗੈਰ-ਵਸਨੀਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਜ-ਬਾਅਦ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵਿਜੇ ਕਰੀਆ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
(ਸੁਪਰਾ)। ਪੈਰਾ 88 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਐਕਟ, 1999 (ਫੇਮਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫੇਰਾ ਦੇ ਉਲਟ ਫੇਮਾ - ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਫੇਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬੀਆਈ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਖਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ "ਪਿਛਲੇ" ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ
ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ।

[21] (1971) 1 ਐਸਸੀਸੀ 619

ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਰੇਨੂਸਾਗਰ ਪਾਵਰ ਏ
ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਫੇਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਬਾਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 68 ਤੋਂ 84 ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹਰਬਰਟ ਵਾਗ ਦੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
& . ., 22 ਪੈਰਾ 68 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:
“68. … ਹਰਬਰਟ ਵਾਗ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ, ਰੇ [(1956) 1 ਸੀਐਚ 323], ਉਪਜਾਨ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਆਮ ਭਲਾਈ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੌਮੀਅਤ ਦੇ ਹੋਣ।
ਐਕਸਚੇਂਜ ਕੰਟਰੋਲ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਸ਼ਾਇਦ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਭਿਅਕ ਦੇਸ਼ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਦਰਾ ਨੂੰ ਨਾ ਬਦਲਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਮੁਦਰਾ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇਸ਼। (ਪੰਨਾ 349)

ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਚੱਲ ਹੈ
ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। (ਪੰਨਾ 351)"

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 69 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

69. ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਾਅ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ:

"212. (1) ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕੰਟਰੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ-

ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ; ਜਾਂ
ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ; ਜਾਂ

ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

---

22 (1956) 1 ਸੀਐਚ 323

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਜ਼ੁਲਮ ਜਾਂ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਦੇਖੋ: ਡਾਈਸੀ ਐਂਡ ਮੌਰਿਸ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ, 11 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ, ਭਾਗ ਦੂਜਾ, 1466.)"

1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47, 50 ਅਤੇ 63 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ "ਪਿਛਲੀ" ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ ੩੧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਸਥਾ "ਪਿਛਲੀ" ਜਾਂ "ਪਹਿਲਾਂ" ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਕਿਉਂਕਿ, ਆਰਬੀਆਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਲਟ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜ-ਬਾਅਦ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਸਪਸ਼ਟ ਸਿਰਲੇਖ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਅਜਿਹਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ।

ਆਮ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ/ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ
ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਕੰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਰਬੀਆਈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ
ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਚੁਣੌਤੀ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
10 ਨੂੰ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਵਰਜਿਤ ਹੈ

ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਬੀਆਈ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਘੱਟ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1984 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 10079 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 11.03.1977 ਅਤੇ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 19.04.1980 ਦਾ ਪੂਰਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਹਨ:
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੋਰਟੀਓਰੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 12,306 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਹੈ
ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਨਾਫਾ ਵੀ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਸੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

11. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 56 ਤਹਿਤ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। (1) ਦੀ ਧਾਰਾ 31. ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਵਸਥਾ ਪਰ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। (1) ਦੀ ਧਾਰਾ 31. ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ। ਧਾਰਾ 31 ਦਾ (1) ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਐਕਟ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ 31, ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਇਹ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ "ਪਿਛਲੀ" ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ "ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੧ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ "ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਹੈ
ਸਮਾਵੇਸ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਆਰ. ਸੰਥਾਸਿਵਮ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ
ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ (ਸੁਪਰਾ) ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ
ਇਹ ਕਿ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਐਫ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 26. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਪਰ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੁਫਾਨੂ ਚੌਹਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ। ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਏ
ਰੀਨਬੋਥ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 8ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ
ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ
ਜਾਨਕੀ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਰਤਨ ਮੇਲੂ 23, ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. ਜੀਐਸਆਰ 456 (ਈ) ਮਿਤੀ 26.05.1993 ਨੂੰ ਆਰਬੀਆਈ (ਐਕਸਚੇਂਜ ਕੰਟਰੋਲ)
ਵਿਭਾਗ) 1993 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਐਮਪੀਐਲਟੀ 242 (109). ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਥਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ
ਸਿਧਾਂਤਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਰੀਖਣ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਮ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ

ਸੀ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਾਨਕੀ ਬਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਮਨੀ ਲੇਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1934 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਨ
ਇਹ ਐਕਟ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਦੇ ਕਥਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ
(ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ
ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ 26.05.1993 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ "ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ" ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਖਤੀ
31 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 1993 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਭਾਵ ਸਾਲ 1977 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੀਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤਤਕਾਲੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਨਾਲ।
ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਸ਼ਿਵਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮਥੂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਬਾਈ ਅੰਮਾਨੀ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਇਸੇ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

[23] 1962 78 : 1962 117

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਰ ਸੰਬਾਸਿਵਮ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ। 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬੰਬਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਗੋਆ ਬੈਂਚ) ਜੋਆਕਿਮ ਮਾਸਕਰੇਨਹਾਸ ਫਿਉਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਜੈਮੀ ਰੇਬੇਲੋ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ।[24], ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ

1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31. ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੰਬਈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ

1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਆਰਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਾਡੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਹਰੁਵਨ ਨਾਚੇਅਰ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਸ ਕਥਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ & . ਵੀ.ਐਸ. ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਮਰਾਕੇਅਰ 25.
ਇਹ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਵੀ. ਹੇਲਮਾ ਰਾਏ ਉਰਫ ਐਮਿਲੀ ਕਾਰਮਲ 26 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ 23.04.2018 ਨੂੰ 2018 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 11591 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵੀ
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੋਬਾ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਬਨਾਮ ਡੀਪੀ ਕਿੰਗਸਲੇ 27 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪੋਲੋਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।
ਐਫ ਮੁਲਾ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, ਸੱਤਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 158 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੋਆਕਿਮ ਮਸਕਰੇਨਹਾਸ ਫਿਉਜ਼ਾ (ਸੁਪਰਾ), ਬਿਹਾਰੀਲਾਲ ਮੋਂਦਗੀ ਬਨਾਮ ਜੋਆਕਿਮ ਮਸਕਰੇਨਹਾਸ ਫਿਉਜ਼ਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਏ.ਪੀ. ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰ[28] ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਰੂਲਾਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਪਰਖ ਬਨਾਮ ਮਹਾਦੇਵਦਾਸ ਮਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ।[29], ਰਤਨ ਚੰਦ ਹੀਰਾ ਚੰਦ

ਅਸਕਰ ਨਵਾਜ਼ (ਮ੍ਰਿਤਕ) [30] ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੰਧੀਆਂ, ਜੀ 24 1986 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 234 : 1986 ਐਮਏਐਚ ਐਲਜੇ 1031

[25] (2001) 1 ਮੈਡ ਐਲਜੇ 188 : 2000 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 737

[26] (2018) 1 525 : 2017 25269

[27] 1996 () 620 : 1996 ਔਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 319

[28,] 1986 (2) 241

[29] ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 781

[30] 1991 (3) ਐਸਸੀਸੀ 67

ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਾਡੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ
ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 14.08.1996 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ 1996 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 15024 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
ਵਾਮਨ ਰਾਓ (ਸੁਪਰਾ), 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਕਿਉਂਕਿ,
1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕਸਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਕਰਨੀ ਪਈ ਤਾਂ ਜੋ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
ਐਕਟ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 31 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ
1973 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 11.03.1977 ਅਤੇ 19.04.1980 ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1
ਇਸ ਨੂੰ ਡਾ. ਥਾਮਸ ਚਾਂਡੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 15.09.2005. ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਡਾ. ਥਾਮਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਚਾਂਡੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 07.04.2005 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੰਝ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਤਤਕਾਲੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਨੀਤੀ ਵਿਦੇਸ਼ ੀ ਹੈ
ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 47, 50 ਅਤੇ 63 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ "ਪਿਛਲੀ" ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ

ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਆਰਬੀਆਈ ਦੀ "ਪਿਛਲੀ" ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ; ਅਤੇ ਉਸ ਲੋੜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 50 ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 12,306 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੱਸੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਵਿੱਚ।
ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਇਹ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ
ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਸਮੇਤ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ/ਨਿਰਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਤਹਿਤ ਸਾਡੀ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਆਮ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, 1973 ਦਾ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ
ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।
ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,
ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਡੇਵਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1984 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 10079 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ
ਲਾਗਤ।
ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

